

https://farid.ps/articles/the_court_of_the_ancient_of_days/fi.html

Muinaisen Päivien Tuomioistuin

Istut sellissäsi, yksin, peloissasi, yhä kamppailen ymmärtääksesi todellisuutta. Vuosikymmenten ajan pidit valtaa käsissäsi – komennit armeijoita, pidit ydinvoiman varjoasi, taivutit presidentejä ja parlamentteja tahtoosi. Nyt kiviseinien hiljaisuus painaa raskaammin kuin mikään armeija. Ensimmäistä kertaa olet voimaton.

Ovi avautuu, ja minä astun sisään. Katsot minua epäluuloisena, jännittyneenä. Ehkä odotat vihaa, ehkä väkivaltaa. Mutta sanon sinulle sanat, joita et odottanut:

“Pelkää, mutta älä minua. En ole tullut pyöveliksesi. Pelkää oikeudenkäyntiä, joka sinua odottaa. Pelkää tuomioistuimen, juutalaisen kansan, kansakuntien ja itse historian tuomiota. Ja pelkää enemmän kuin mitään sitä, mikä odottaa sinua kuoleman jälkeen.”

Kansakuntien Oikeudenkäynti

Istut oikeussalissa, et johtajana, vaan syytettynä. Lasin takana, pienentyneenä, kykenemättömänä hallitsemaan lavaa. Ei mikrofoneja vahvistamaan propagandaasi, ei kameroita muovaamaan valheitasi. Et pysty vaijentamaan todistajia.

Ensimmäisenä tulee isä. Hän kertoo, kuinka hän lähti hakemaan syntymätodistusta vastasyntyneille kaksosilleen, ilo käsissään, vain palatakseen raunioille – hänen vaimonsa ja lapsensa olivat hautautuneet niiden alle. Hänen äänensä värisee, mutta totuus ei.

Sitten puhuvat lapset. Orvot, jotka menettivät paitsi vanhempansa ja sisaruksensa, myös seinät, jotka suojasivat heitä. He kertovat, kuinka heidän orpokotinsa, viimeinen turvapaikkansa, muuttui tomuksi. Heidän äänensä, hauraat mutta murtumattomat, kantavat todistuksen.

Istut voimattomana, kun heidän sanansa lävistävät hiljaisuuden. Mikään armeija ei hukuta niitä. Mikään leikkaaja ei lyhennä niitä. Ja kun nuija iskee, tuomio sinetöi sinut.

Tuomioistuin tuomitsee sinut. Kansakunnat kääntävät sinulle selkänsä. Synagogissa juutalaiset rukoilevat, eivät sinun lunastuksesi puolesta, vaan anteeksiantoa – anteeksiantoa siitä, että heidät petettiin sanoillasi, anteeksiantoa siitä, että he sallivat elämän liiton tulla häväistyksi. Ja historia leimaa sinut, kuten Hitlerin ennen sinua – aikakauden roistoksi.

Vietät loppuelämäsi sellissä, peläten kuolemaa. Ja kun tuo päivä lopulta koittaa, oikeudenkäyntisi ei ole ohi – se on vasta alkanut, sillä silloin seisot Muinaisen Päivien Tuomioistuimen edessä.

Muinaisen Päivien Tuomioistuin

Sinut tuodaan suuremman tuomioistuimen eteen, ikuisuuden oikeussaliin. Daniel näki sen kauan sitten: *“Kun katsoin, asetettiin valtaistuimia, ja Muinainen Päivien otti paikkansa. Hänen vaatteensa olivat valkoiset kuin lumi; hänen päänsä hiukset kuin puhdas villa. Hänen valtaistuimensa oli liekehtivää tulta, sen pyörät palavaa tulta. Tulen virta virtasi ja lähti hänen edestään. Tuhannet ja tuhannet palvelivat häntä, kymmenen tuhatta kertaa kymmenen tuhatta seisoi hänen edessään. Tuomioistuin istui tuomitsemaan, ja kirjat avattiin”* (Daniel 7:9–10).

Seisot tämän liekehtivän tulen valtaistuimen edessä. Näet enkelit riveissä, pitämässä tekojesi kirjoja. Kirjat avataan, eikä mikään jää piiloon.

Todistajat, jotka vaensit, nousevat. Isä, joka murhattiin etsiessään ruokaa nälkäiselle perheelleen, puhuu sinua vastaan. Sha’aban al-Dalou nousee sairaalavuoteeltaan, elävältä poltettuna, suonensisäinen letku yhä käsivarressaan, ja hän todistaa. Ja joukot, nimettömät ja unohdetut, pauhaavat kuin meri, heidän verensä huutaa kuten Abelin veri aikoinaan.

Ja kun tuomio lähestyy, tunnet kiusausta tehdä kuten aina teit. Maan päällä syytit ICC:tä antisemitismistä, kun se jahtasi sinua. Taivaassa syyttäisit jopa Jumalaa samasta – jos vain kielesi olisi vapaa.

Mutta kielesi ei pelasta sinua. *“Sinä päivänä me sinetöimme heidän suunsa, mutta heidän kätensä puhuvat meille, ja heidän jalkansa todistavat siitä, mitä he ansaitsivat”* (Yasin 36:65). Kielesi vaikenee. Kätesi tunnustavat allekirjoittamansa käskyt. Jalkasi todistavat poluista, joita ne kantoivat sinut. Jopa ihosi nousee sinua vastaan. Sinut tuomitaan, ei syytöksillä, vaan totuudella – omalla ruumiillasi.

Tuomio lankeaa. Sinut erotetaan liitosta. Sillä viisaat sanoivat: *“Koko Israelilla on osuus tulevassa maailmassa... paitsi niillä, joilla ei ole osuutta siinä: niillä, jotka kieltävät Tooran, niillä, jotka kieltävät ylösnousemuksen, ja niillä, jotka saavat kansan syntiin”* (Sanhedrin 90a). *Gehinnom* on heikkoja varten, jotka kompuroivat mutta voivat vielä puhdistua. Mutta sinä häpäisit Jumalan nimen. Se ei ole heikkoutta, vaan kapinaa. Ja kapinalle ei ole osuutta. Väitteesi edustaa juutalaisuutta riistää Jumala itse.

Sitten tuomio pannaan täytäntöön. Koraani varoittaa sinua: *“Kuolema tulee luoksesi joka suunnasta, mutta et kuole; ja edessäsi on armoton piina”* (Ibrahim 14:17).

Ja Ilmestyskirja vahvistaa sen: *“Ja pahalainen, joka oli pettänyt heidät, heitettiin tuliseen järveen ja rikkiin, jossa peto ja väärä profeetta olivat, ja heitä piinataan päivin ja öin ikuisesti”* (Ilmestyskirja 20:10).

Sinut heitetään siihen rikkijärveen – tuli, joka rankaisee kuluttamatta, piina ilman loppua. Anelet kuolemaa, mutta kuolema ei tule.

Paluu Selliin

Käännyn kohti ovea, madaltaen ääneni viimeiseen varoitukseen.

“Pelkää siis, älä minua, vaan tätä. Pelkää oikeudenkäyntiä, jota et voi vaientaa, historiaa, jota et voi kirjoittaa uudelleen, ikuisuutta, josta et voi paeta. Pelkää itse Totuutta.”

Ovi sulkeutuu takanani.

Ja jälleen istut sellissäsi. Hiljaisuus on raskaampaa kuin koskaan. Ensimmäistä kertaa elämässäsi kyynelvet valuvat kasvoillesi. Itket hiljaa – eikä kukaan lohduta sinua.